

wodra jummalala tenistust piddama. Sest on pärrast se jut tousnud, et noiad peawad igga aasta Wolbri päwal kurja waimudega üht suurt koggodust piddama, kus kurratile arwo tewad, temma käest uut käsko sawad, ja liasdmisse, jomisse ja roppo elloga pörgo lusti peawad. Keigekuulsam koggodusse paik on se kõrge mäggi pohjas pooltsel Saksamaal, mis Haartsi mäeks hütakse. Wana usso juttud ütlewad noide lua warre, ahjo robi, ehk sikko seljas koggodussele soitwad, ehk mis muud soido nou ennesele ärrawallitsewad. Monni meie Ma innimessi on ka wanna rahwa käest sedda kuulnud, ja Saksamaal peab sest weel monda räkimist ollema. Some rahwa seas ligub se jut, et noiad lihhawdte öse Somest Rootsi koggodussele peawad soitma ja willo, lehma karwo ja lehma sabbasid, ja muud, mis se wasto korjanud, senna kokko weddama. Soomlased pannewad siis sel ööl wast selle lehmale, kes teiste eli käib, kui karja ninnamees, kella kaela; lautade ette seätakse sirbid, et mödasoitjad noiad ärrahirmutada; ütlewad innimesed ka ennast noide näggewad tule käes taewa pole lendwad, ning kuulwad neid tagguwad ja paugutawad. Sest, mis siis noidest nähha ja kuulda peab ollema, wdtwad rummalad wilja siggidust, surremist ja muud ettekulutada. Se kella kaela panneminne ja need sirbid annawad ühte sellega, mis üllemal kelladest ja wikkatidest ööldi.

(Jäab polele.)